

POWSTAWANIE (2) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); pierwsze a pochylone, drugie jasne; tekst nie oznacza é.
sg N powstawni(e) (1). \diamond L powstawniu (1).

Sł stp brak, Cn s.v. powstanie, Linde brak.

Występowanie przeciwko [czyje [G sb i pron] przeciw komu, przeciw czemu] (2) : Aleć y w tym wieku ielzche/ mamy w Bogu nádzieię/ okazána będzie nálezá niewinność: y niespráwiedliwe też nieprzyaciól náleznych przeciw nam powstawnie. CzechEp 101, 423.

Cf POWSTAWAĆ

MN